

Ἐπειδὴ δὲ ἡ διδασκαλία τῆς τε Γεωγραφίας καὶ Ἱστορίας κατὰ τὰς διαφόρους διαστάσεις αὐτῶν δὲν δύναται νὰ γείνη καρποφόρος ἄνευ γεωγραφικῶν πινάκων, καθὼς οὐδ' ἡ μουσικὴ ἄνευ διαγραμμάτων, ἔχω τῶν διαφόρων διαστάσεων ἐτοιμοὺς ἤδη πρὸς τύπωσιν γεωγραφικοὺς πίνακας ἐκτὸς τῶν δημοσιευθέντων, ἡ δὲ δημοσίευσίς αὐτῶν δὲν θὰ βραδύνη.

Ἐμετὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναγκάειν παρέκδοσιν ὀφείλομεν λόγον τοῖς ἐντετυζομένοις καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλ. Ἱστορίαν, ἣτις λείπει πρὸς τῷ Κ. Πυτσίῳ ἢ μὲν Ἀρχαίᾳ μετὰ τινῶν προσθηκῶν ἐξήχθη διὰ τὸ ὁμοιόμορφον τῆς μεθόδου ἐκ τοῦ πρώτου τόμου τῆς ἐκτενεστερᾶς Γενικῆς Ἱστορίας τοῦ ἰδίου συγγραφέως, ἡ δὲ Μέση καὶ Νεωτέρα, ἐπειδὴ ἦτον ἀνάγκη νὰ ἔχωσι πλείονα ἔκτασιν, δι' οὗς ἀνωτέρω εἶπομεν λόγους, συνηρημολογήθη κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον ἐκ τῶν ἐκτενεστερῶν Ἱστοριῶν τοῦ Σχλοσσέρου, Βεγκέρου καὶ τοῦ εὐφυοῦς καὶ φιλοπόνου Καθηγητοῦ τοῦ ἡμετέρου πνευματικοῦ Κ. Κωνσταντίνου Παπαρρήγου πούλου καὶ οὕτω κατέστη ὅλον συνεχὲς καὶ πλήρες, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, περιέχον τὰς τέχνας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ὅθεν ἔχουσι καὶ οἱ πρὸ ἡμῖν διδασκόμενοι τὴν ὅλην εἰκόνα τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἐπὶ τῆς ὀπίσθιας βλέπουσι τί ἦσαν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, ἐκ τίνων ὠφελήθησαν, ἢ τὰνάπαλιν ἐβλάφθησαν, καὶ τί οὗτοι ποιοῦντες νῦν, καὶ τί μετὰ ταῦτα, ἀνδρούμενοι, δύνανται τὴν ἄλλοτε μὲν κλεινὴν, νῦν δὲ ταπεινὴν καὶ τὰ κρείττω ἐπιζητοῦσαν πατρίδα ἡμῶν νὰ βοηθήσωσι καὶ προαγάγωσιν· »

Τοιοῦτο τὸ πόνημα τοῦ Κ. Βεκαλοπούλου, τὸ ὁποῖον οὐ μόνον πρὸς τὰ Γυμνάσια νομίζομεν χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντας, θέλοντας νὰ λάβῃ γνώσιν τῆς γεωγραφίας καὶ τῆς Ἱστορίας. Τῆς ἡμετέρας ἰδίως Ἱστορίας, καὶ μάλιστα τῆς μέσης καὶ νεωτέρας, εὐάριθμοι ἐξ ὑμῶν ἔχουσιν ἀμυδρὰν ἰδέαν· διὰ τοῦτο συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἀναγγελλομένου συγγράμματος, καὶ μάλιστα τοῦ Α' τόμου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

βιβλιογραφῶν καὶ βιβλιοπωλῶν.

Ἀμερικανὸς τις δικέμων ἐν Λειψίᾳ περιγράφει οὕτω τὴν λίαν περίεργον καὶ ἀξίαν λόγου ἐμπορίαν τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐκδιδόμενων βιβλίων.

« Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ πόλις ἐξ ἧς γράφω τὴν προῦσαν ἐπιστολὴν (πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐν Βοστώνῃ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἐφημερίδος Transcript) εἶναι ἡ ἐξόχως προαγωγικὴ εἰς βιβλία, ἀλλ' οἱ λαοὶ τῆς Γερμανίας δὲν εἶναι μεγάλοι κατα-

ναλωταὶ βιβλίων. Διότι ἐκδίδονται μὲν κατ' ἔτος ἐν Γερμανίᾳ περὶ τὰ δεκακισχίλια χωριστὰ συγγράμματα, ἀλλ' αἱ ἐκδόσεις αὐτῶν εἶναι σχεδὸν ὅλαι μικραὶ καὶ ἐξ αὐτῶν ὀλίγα ἐπιζῶσιν εἰς τὴν πρώτην τύπωσιν. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν σπανιώτατον εἶναι ἀπ' ἐγκντίας ἐκδότης τις νὰ ἐκτυπώσῃ ἐλάσσονα ἀντίτυπα τῶν δέκα χιλιάδων οἰουδήποτε συγγράμματος, ἢ τοῦλάχιστον ποτὲ ἡ πρώτη ἐκδοσις δὲν τυπῶται εἰς ὀλιγώτερα τῶν τεσσάρων χιλιάδων ἀντιτύπων. Ἐν Γερμανίᾳ ὅμως αἱ ἐκδόσεις τῶν βιβλίων γίνονται συνήθως ἐκ τριακοσίων, τετρακοσίων ἢ τὸ πολὺ πεντακοσίων ἀντιτύπων. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἐξαιροῦνται βεβαίως τὰ μυθιστορήματα, ἅτινα καὶ ἐνταῦθα εὐρίσκουσιν ἀγοραστὰς πολυκρίθμους, πρὸ πάντων κτήτορας βιβλιοθηκῶν δημοσίων καὶ ἀναγνωστηρίων, ἅτινα ὑπάρχουσι καὶ εἰς τὴν ἑλαχίστην γερμανικὴν κώμην καὶ διανέμουσι τὰ τοιαῦτα βιβλία ἐπὶ μικροτάτῃ ἐβδομαδικῇ πληρωμῇ. Συγγράμματα ὅμως μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸν κύκλον τῶν μυθιστοριῶν ἀπευθύνονται εἰς βραχὴν ἀριθμὸν ἀγοραστῶν. Ἐκαστος λόγιος γερμανὸς ἀγοράζει μόνον τὰ ἀπολύτως ἀναγκαιῶντα εἰς τὰς σπουδὰς αὐτοῦ βιβλία, ἀλλὰ περιορίζεται εἰς τὸν ἴδιον κλάδον ὥστε, ἐνῶ ἐκδίδονται ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ Γερμανῶν συγγραφέων βιβλία πραγματευόμενα περὶ φιλοσοφίας, περὶ θρησκείας, περὶ φιλολογίας καὶ περὶ τῶν ἐπιστημῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγνωστῶν οἵτινες ἐνδιαφέρονται εἰς ἕκαστον τούτων εἶναι μικρός. Ἡμεῖς ἐν Ἀμερικῇ ἔχομεν πολυκρίθμωτάτα συγγράμματα, ἅτινα δὲν ὑπάρχοντα οὔτε εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοδῶν βιβλίων, οὔτε εἶναι κυρίως ἐπιστημονικά, ἀλλὰ δημοσιεύονται ὑπὲρ τῆς τάξεως τῶν ἐλευθερίως ἀνατρεφόμενων πολιτῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ γινώσκωσι καὶ τι περὶ ἀντικειμένων ἐκτὸς τοῦ κλάδου εἰς ὃν ἐμφολοχωροῦσιν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι καιρὸν νὰ σπουδάζωσι κατὰ βάθος ἕκαστον εἶδος γνώσεως. Ἐν Γερμανίᾳ ὅμως ἡ τάξις τῶν τοιούτων γενικῶν ἀναγνωστῶν εἶναι εὐάριθμος, καὶ αὕτως, ἐνῶ οὐδεμία ἄλλη χώρα παράγει πλείονα βιβλία ἀκριβῶς ἰδιάζοντος ἢ τεχνικοῦ χαρακτῆρος, ἢ Ἀγγλίας καὶ ἡ Ἀμερικὴ παράγουσι πολυπληθέστερα γενικωτέρου ἢ εὐρυτέρου χαρακτῆρος, ἅτινα εἰσέρχονται εἰς τὰς βιβλιοθήκας πάντων τῶν κλιῶς ἀνατεθραμμένων πολιτῶν. Παρ' ἡμῖν εἰς τρεῖς ἢ τεσσαρὰς πόλεις τῆς Ὁμοσπονδίας ἐκδίδονται συγγράμματα εἰς μέγαν ἀριθμὸν, καὶ ὅκτωι ἢ δέκα καταστήματα διμερίζονται νὰ εἴπω οὕτω τὸ μονοπώλιον αὐτῶν. Ὅταν ἀνοίγωμεν βιβλίον τι ἠξέρομεν ὅτι εἰς τὸν τίτλον αὐτοῦ θὰ ἴδωμεν τὸ ὄνομα τῆς Βοστώνης, τῆς νέας Ἰόρκης ἢ τῆς Φιλαδελφίας, καὶ σπανίως τῆς πόλεως Σικάγου, τοῦ Ἀγ. Λουδοβίκου ἢ τῆς Κινκιννάτης. Εἰς τὴν Γερμανίαν συμβαίνει

τὸ ἀνάπαλιν. Ἀληθές, ὅτι μέγας ἀριθμὸς βιβλίων ἐκδίδεται ἐν Λειψίᾳ, ἀλλ' ἴσος ἀριθμὸς δημοσιεύεται ἐν Βερολίνῳ, καὶ ἐν τούτοις, ἐκ τῶν δέκα χιλιάδων βιβλίων τῶν κατ' ἔτος ἐκδιδόμενων εἰς τὴν Γερμανίαν, μόλις τὸ τρίτον αὐτῶν ἐκδίδεται ἐν ταῖς δύο ταύταις πόλεσιν· ὁ λοιπὸς ἀριθμὸς τῶν συγγραμμάτων ἐκδίδονται ἀλλαχοῦ τῆς Γερμανίας, οὐχὶ μόνον εἰς πόλεις σημαντικὰς διὰ τὸ ἐμπόριον αὐτῶν ὡς ἡ Κολώνη, ἡ Βιέννα ἢ ἡ Φραγκφούρτη, ἀλλ' εἰς μικρὰς πόλεις ἢ καὶ πολιίσματα, τῶν ὁποίων οὐδὲ τὰ ὀνόματα γινώσκωμεν ἐν Ἀμερικῇ· διότι τίς δύναται νὰ ὑποθέσῃ ὅτι θέλει εὑρεῖ εἰς τὸν τίτλον τῶν γερμανικῶν βιβλίων τοιαῦτα ὀνόματα ὡς Ἀράμ, Πάτερ-βορν, Μούνστερ, Φρεϊβουργ κτλ. Παρ' ἡμῖν τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτως, ἀλλ' ἐν Γερμανίᾳ πολυάριθμα συγγράμματα συγγραφέων περιωνύμων ἐκδίδονται ἐν Βόννῃ, Ἄλλῃ, Εἰδελβέργῃ, Τυβίγγῃ καὶ ἄλλαις πόλεσιν ἐν αἷς ὑπάρχουσι Πανεπιστήμια. Τῶ ὄντι δὲ τινὰ καταστήματα τῶν περιφημοτάτων καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἐκδοτῶν εὐρίσκονται εἰς μικρὰς πόλεις, ὡς ἐν παραδείγματι, τοῦ Μείγερ εἰς τὴν Ἐλβουργῶσεν, καὶ τὸ τοῦ Ἰουστίνου Πέρθου εἰς τὴν Γόθαν. Ἐκ τῶν ἐκδοτῶν τούτων τινὲς εἶναι τοσοῦτον ἄμοιροι ἐπιδείξεως καὶ ἀπλοῖ, ὥστε ὁ περιηγούμενος τὰς πόλεις ταύτας ἐνδέχεται νὰ μὴ ἀκούσῃ καὶ ἐὰν ὑπάρχωσιν.

Ἐννοεῖται ὅτι ὅταν σύγγραμμά τι ἐκδίδεται πρέπει νὰ εἰδοποιήται διὰ τῶν ὀργάνων τῆς δημοσιότητος, ὡς τοῦτο γινώσκωμεν πῶς γίνεται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας· ἀλλ' ἐνταῦθα τὸ πρᾶγμα ἔχει ἄλλως. Διότι ὀλίγοι τῶν Γερμανῶν ἐκδοτῶν εἰδοποιοῦσι τὰ βιβλία των διὰ τῶν ἐφημερίδων, πάντες δὲ σχεδὸν ἐκδίδουσι λεπτομερεστάτους καταλόγους τῶν ἐκδιδόμενων περὶ αὐτῶν συγγραμμάτων, καὶ διανέμουσιν αὐτοὺς δωρεάν. Παρ' ἡμῖν, ἐκτὸς τῶν συνήθων ἀγγελιῶν, ἔχομεν καὶ τὰς βιβλιογραφικὰς σημειώσεις, ἀλλ' αὗται γίνονται συχνάκις ἐν μεγάλῃ βίᾳ καὶ ἐπιπολαίῳ, ἐνῶ ἐν Γερμανίᾳ γράφοντα, μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ εὐσυνειδησίας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐν Ἀμερικῇ μέγας χῶρος τῶν μεγάλων ἐφημερίδων καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀγγελιῶν, ἐπιθεωρήσεων βιβλιογραφικῶν καὶ θεατρικῶν ἐπικρίσεων· οἱ Γερμανοὶ ὅμως, ὅστινες ὀλίγον ἐνδιαφέρονται εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα, τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες ἐν Ἀμερικῇ πληροῦνται διὰ λεπτοτάτων στοιχείων, ἀφιερῶσιν εἰς ἄλλα θέματα, καὶ μὴ ὄντες γενικῶς πολὺ φίλοι τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐφημερίδων ἐκδίδουσιν αὐτὰς κατὰ διαφόρους κλάδους, ὥστε ἕκαστος ἐπιστήμων λαμβάνει ἐφημερίδα ἣτις ἀνάγεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εἰς τὸν κλάδον ὃν ἐπαγγέλλεται, καὶ ἕκαστος καθηγητῆς ἢ σπουδαστῆς γίνεται συνδρομητῆς εἰς μίαν ἢ δύο

φιλολογικὰς ἐφημερίδας. Οὕτω πᾶν δημοσιεύμενον σύγγραμμά ἀναγγέλλεται ἀκριβῶς καὶ καταλλήλως, καὶ ἡ πώλησις αὐτοῦ δὲν ἐδύνατο νὰ ἐπαυξηθῇ καὶ ἐὰν ἔτι εἰσάγγοτο ὁ πομπώδης τρόπος τοῦ ἀγγέλλειν ὃς ἐπικρατεῖ ἐν Ἀμερικῇ. Οἱ Γερμανοὶ ἐκδόται ἀρέσκονται εἰς τοσαύτην ἐπιτυχίαν, ὅσα ἐν Ἀμερικῇ ἤθελε θεωρηθῆ μικρὰ καὶ ἀτήμικτος, καὶ ὀλίγοι εἰς αὐτῶν ὀνειρεῖσθαι τὸ νὰ δημοσιεύωσι τέσσαρας ἢ πέντε μικρὰς ἐκδόσεις καὶ τοῦ δημοδοστέρου πονήματος. Νομίζω ὅτι τοῦ Φρεϊτάγου τὸ ἀξιολογώτατον μυθιστόρημα «Soll and Hoben» ἔφθασε μέχρι τῆς δεκάτης ἐκδόσεως· ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία αὕτη εἶναι μοναδική εἰς τὴν Γερμανικὴν φιλολογίαν, καὶ αἰτιολογεῖται ὑπὸ μόνης τῆς ἀξιολογότητος τοῦ συγγράμματος.

Ἀριθμοῦνται περὶ τὰς τρισχιλίας ἀποθήκας βιβλίων ἐν Γερμανίᾳ, περιλαμβανομένων τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐκδοτῶν καὶ τῶν γενικῶν βιβλιοπωλείων. Ἐκαστον τῶν καταστημάτων τούτων ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ πράκτορος διαμένοντος ἐν Λειψίᾳ. Ἄλλοτε εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Πάσχα πανήγυριν ἐπεσφραζόντο οἱ τε ἐκδοταὶ καὶ οἱ βιβλιοπῶλαι, ἀλλ' ὑπῆρχε τότε μεγάλη ἔλλειψις συστήματος. Διότι πᾶς ὁ ἐκδίδων σύγγραμμά τι συνείθιζε νὰ λαμβάνῃ μετ' ἑαυτοῦ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐκδόσεως μεταβαίνων εἰς τὴν ἐν Λειψίᾳ πανήγυριν, καὶ νὰ διαμοιράζῃ τὰ ἀντίτυπα πρὸς πώλησιν ἐπὶ προμηθείᾳ εἰς τοὺς κυριωτέρους μεταπωλητὰς. Ἐλάμβανον τὰ βιβλία καὶ, ἀφοῦ ἐπώλουν ὅσον ἠδύνακτο πλειότερα, μετὰ ἕνα ἐνικυτὸν ἀπέδιδον τὰ ἐπίλοιπα εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἐκδότας. Ταῦτα ὕστερον ἐπωλοῦντο κατὰ μικρὰ ποσὰ καὶ βραδείως· ἀλλὰ τὰ κατὰ πρότερον πωλούμενα μετ' εὐκολίας ἦσαν συνήθως τὰ τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των. Ὁ τρόπος οὗτος ἦτο λίαν ἐπιμοχθὸς καὶ ἀνώμαλος, καὶ ἕκαστος ἐκδότης ὑπεχρεῶτο νὰ δαπανᾷ πολλὰς ἐβδομάδας κατ' ἔτος ἐν Λειψίᾳ πρὸς εὑρεσιν καταλλήλου μεταπωλητοῦ. Ἀλλ' ἤδη ὁ τρόπος οὗτος μεταβλήθη ἐντελῶς, καὶ σύστημά τι ὁμαλὸν καὶ ὁμοιόμορφον ἐγένετο δεκτόν. Ἢδη ἕκαστος ἐκδότης ἔχει ἴδιον πράκτορα ἐν Λειψίᾳ, εἰ καὶ τινες τῶν πρακτόρων τούτων ἀντιπροσωπεύουσι καὶ ἄλλα καταστήματα. Οἱ πράκτορες δὲ οὗτοι ἔχουσιν ἰδίαν ἀποθήκας, οὐχὶ βέβαια πολυτελεῖς, περιφανεῖς καὶ εἰς μεγάλης ὁδοὺς τῆς πόλεως κειμένας, ἀλλὰ ταπεινὰ δωμάτια εἰς ταπεινὰς καὶ στενάς ὁδοὺς. Εἰς τούτους λοιπὸν οἱ ἐκδοταὶ πέμπουσιν ἤδη μέγαν ἀριθμὸν ἀντιτύπων ἕκαστου δημοσιευομένου συγγράμματος, καὶ πᾶσαι ἐπομένως αἱ παραγγελίαι τῶν βιβλιοπωλῶν τῶν ἄλλων πόλεων ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς ἐν Λειψίᾳ πράκτορας. Ὑποθετέον ὅτι κληρικὸς, τις ἐνδημῶν εἰς κόμην, ἐπιθυμεῖ ν' ἀποκτήσῃ

βιβλίον, ὃ ἀπῆντησεν ἀναγγελλόμενον εἰς Γόθαν· πορεύεται εἰς τὸν βιβλιοπώλην τοῦ χωρίου καὶ τὸ παραγγέλλει. Ὁ βιβλιοπώλης οὗτος δὲν ἔχει εἰς τὸ ἐργαστήριόν του εἰμὴ ὀλίγα βιβλία χρήσιμα διὰ μικρὰ σχολεῖα, ἀλλὰ βλέπει εἰς τὸν παρ' αὐτῷ ἔντυπον κατάλογον τῶν βιβλιοπωλῶν, καὶ εὐθὺς μαθαίνει ὅτι ὁ δεῖνα ἐκδότης τῆς πόλεως Γόθας ἔχει τὸν δεῖνα ἀνταποκριτὴν, γράφει εἰς ἐπίσης ἔντυπον διατακτήριον τὸν τίτλον τοῦ ζητουμένου βιβλίου, τὸ ἄνομα τοῦ ἐκδότου, τὸν ἐνικυτὸν τῆς ἐκδόσεως, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ στέλλει τὸν χάρτην ἀσφράγιστον διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Τὸ βιβλίον ἀποστέλλεται ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ ταχυδρομείου πρὸς τὸν παραγγελιοδόχον. Ὅλοι δὲ αἱ ἔντυποι διαταγαὶ στέλλονται εἰς δημόσιόν τι ἐν Λειψίᾳ κτίριον καλούμενον Συλλληγήριον τῶν βιβλιοπωλῶν. Ἡμέρας τινὰς στέλλονται αὐτόθι ἐκ τοῦ ταχυδρομείου περὶ τὰς 60,000 χωριστῶν διαταγῶν, καὶ ὑπάρχουσι πράκτορες οἵτινες καθεκάστην στέλλουσι διὰ τοῦ ταχυδρομείου βιβλία, τῶν ὁποίων τὸ βάρος ὑπερτερεῖ τὰς 80 λίβρας. Οὕτω διὰ τοῦ ἀξιολόγου τούτου συστήματος ἡ πώλησις τῶν βιβλίων ἀποβαίνει καὶ ταχεῖα καὶ εὐκολος, οὕσης καὶ τῆς θέσεως τῆς Λειψίας προσφρασεστάτης διὰ τὸ ἐμπόριον τοῦτο ὑπὲρ μεγίστου μέρους τῆς Γερμανίας.

Μένει ἤδη τὸ οὐσιώδες μέρος τοῦ ἐμπορίου τούτου ὑπερ γίνεται κατὰ τὴν ἐκρινὴν πανήγυριν, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ πληρωμὴ καὶ ἐξόφλησις τῶν λογαριασμῶν. Ὑπολογίζεται κατὰ μέσον ὄρον ὅτι ἡ ἐνιαυσία πληρωμὴ τῶν χρημάτων συμποσοῦται περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια ἀμερικανικῶν ταλήρων, καὶ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ποσὸν προσθετέον ἔτι ἐν ἑκατομμύριον ἀξίας μεταπωλουμένων βιβλίων ἐπὶ λίαν μετρίῳ τιμῆματι. Παρ' ἡμῖν ὁ κλάδος οὗτος τοῦ ἐμπορίου εἶναι σχεδὸν ἀσήμαντος, διότι τὰ νεοφανῆ βιβλία ἀπομακρύνουσι τόσον ταχέως τὰ παλαιότερα, ὥστε μόνον τὸ τίμημα τῶν νέων βιβλίων ὑπ' ὄψιν λαμβάνεται, ἀποδιδομένου εἰς τὰ παλαιὰ ἀσημάντου ἀντιτίμου. Ἀλλ' εἰς τὴν Γερμανίαν τὰ βιβλία ἔχουσι πάντοτε καλὴν τιμῆμα, καὶ εἰς ὅλας τὰς Γερμανικὰς πόλεις πλῆθος ὑπάρχει βιβλιοπωλείων ἐνθα πωλοῦνται μόνον παλαιὰ ἢ σπάνια βιβλία. Ὑπάρχει ἐν Λειψίᾳ ἐν τοιοῦτο βιβλιοπωλεῖον περιέχον ὑπὲρ τὰς τριακοσίας χιλιάδας συγγραμμάτων. Ὅτε ἀποθνήσκει διάσημος καθηγητής, ἡ βιβλιοθήκη του πωλεῖται, καὶ τὸ συλλεγόμενον χρηματικὸν ποσὸν, εἰ καὶ πολλάκις ἀσύμμετρον πρὸς τὴν πρώτην ἀξίαν, ἀναδικαίνει συχνάκις εἰς ἀξιόλογον κεφάλαιον. Ἡ βιβλιοθήκη π. χ. τοῦ καθηγητοῦ Ρίττερ ἐπωλήθη εἰς δημοπρασίαν ἀντὶ 15,000 ταλήρων, εἰ καὶ ὁ περιώνυμος κτήτωρ αὐτῆς ἐδαπάνησε περὶ τὰς 60,000. Ἐν τούτοις, ἕκασταν σύγγραμμ. ἀξίον λόγου εὐρί-

σκει πάντοτε καλὴν τιμὴν, καὶ ἐκ τούτου προέργεται ἡ ἀξιολογότης τῶν πωλητῶν τῶν παλαιῶν βιβλίων, πρὸς οὓς προθύμως ἀπευθύνονται καθηγηταὶ καὶ σπουδασταί, πρὸς ἀπόκτησιν καλῶν καὶ εὐθηνῶν συγγραμμάτων. »

X. A. Π.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ΣΤΟΡΓΗ (α).

Χαρᾶς τραγοῦδι
Μὴ μοῦ ζητᾶς,
Καί, γὰρ λου.λοῦδι
Μὲ μαῦρα φύλλα,
Ἀπ' τῆ μαυρίλλα
Τῆς συμφορᾶς.

Εἰς κοπε.λοῦδι,
Λάμψι Θεοῦ,
Ἦλθ' ἀγγε.λοῦδι
Καὶ μοῦ τὸ πῆρε . . .
Προικτὸ τὸ πῆγε
Τοῦ Οὐρανοῦ.

Εἰς ὄρη τρέχω
Πρῶτ' πρῶτ',
Κὲ' ὄλος προσέχω
Μήπως προβάλη
Εἰς θεῖα κάλλη
Μὲ τὴν αὐγή.

Τρέχω εἰς δάση,
Ἔρμα. βουβά,
Μήπως περάση
Λεπτὸ ἀέρι
Καὶ μοῦ τὴν γέση
Στὴν ἀγκαλιά.

Τ' ἄστρα κυττάζω
Καὶ τὴν ζητῶ,
Κὲ' ὄλο ἐεχάζω
Εἰς τὸ φεγγάρι
Μὴ λάβω χάρι
Καὶ τὴν ἰδῶ.

Μόρος γυρίζω
Εἰς τὴν ἐρημίαν,
Κὲ' ἀνθη μαδίζω
Μήπως κρυμμένη
Στὰ φύλλα μένη
Ἡ κορασία.

(α) Μουσουργὲς τις εἰρήτει παρὰ τοῦ συνθέτου τοῦ παρόντος ποιηματίου φασὶ τε χαροποιῶν ὅπως μουσουργήσῃ· ἐκεῖνος δὲ εἰς ἀπάντησιν αὐτοσχεδίασε τὸ παρὸν φημάτιον.